

Варненски новини" живее съ ритъма на съвременната бурна епоха и има амбицията да бъде източникът на точната, будна и жива информация

Всѣки притежателъ на Хорни-
фонъ радио-апаратъ се поканва да
се яви въ представителството на
фирмата, отъ кждето ще получи
единъ „ХОРНИФОНЪ-ПЛИКЪ“ съ ус-
ловията на юбилейното състезание.

БЪГСТВОТО НА ФРЕНСКИЯ КАПИТАЛЪ

от Франция в чужбина. — Страхът от едно ново обезценяване. — Недовършеното на френските спасители и капиталисти. — Усилията на френското правителство не са успели да възстановят доверието. — Подкрепата на лондонските финансови кръгове също така не е принесла голяма полза. — Новата акция на френското правителство засилили бѣгството на капиталитѣ

Въ последния брой на „Тамисъ“ уийкли еднѣшнѣ е даденъ следния отзивъ за бѣгството на френскитѣ капитали, което напоследѣкъ, въпреки всички правителствени мѣрки за неговото спиране, е взело застрашителни размѣри.

Изглежда, че икономическата политика на френското правителство въхва много повече доверіе въ чужбина, отколкото въ самата Франция. Икономическото възстановяване на тази страна е единъ безспоренъ фактъ, въпреки че то не е достигнало още своитѣ отличителни размѣри. При все това, обаче, френскитѣ капиталисти, които сѣ били за сегнати до сега отъ две девалвации живѣятъ съ страха, че се намиратъ предъ една

нова девалвация на франка

Независимо отъ това дали този тѣхненъ страхъ почива на икономическа основа или на политическа такава, фактъ е изнесли веднѣжъ своитѣ дѣтали въ чужбина, френскитѣ капиталисти не проявяватъ разположение за връщане имъ. А това става въ единъ моментъ, когато френскитѣ държавенъ бюджетъ е силно неуравновесенъ и когато правителството има властъ да стабилизира франка върху 43 милиграма злато — обстоятелство, което мнозина считатъ за една неизбѣжна мѣрка.

Безпокойствието на френскитѣ спестители се е особено засилило отъ миналата седмица насамъ, следъ като финансовия министъръ г. Венсанъ Ориолъ въ своята речъ предъ финансовия комитетъ на камарата и сената, не е можалъ да даде увѣреніе, че франкъ ще се задържи на досегашното си ниво.

Вънъ това правителствено-финансова политика презъ миналата седмица е била обектъ на остра и безпощадна критика въ камарата отъ страна на г. Полъ Рейно, бившъ финансовъ министъръ и други нѣкои депутати. Въ действителност, обаче, никой френски финансовъ министъръ до сега, — отбелязва вестникътъ — не е ималъ толкова трудна задача и не е полагалъ толкова енергични усилия за подобрене положението на френскитѣ финансии, както това права сега г. Ориолъ.

Въпреки тѣзи искрени грижи и усилия на правителството, остава непромѣненъ фактъ че

съ последната девалвация не е постигнато онова, което се очаквало

Разочарованието е било повече зеначина, по който е станало провеждането на девалвацията, отколкото заради самата нея. Опититѣ да се лишатъ капиталиститѣ отъ печалбитѣ на девалвацията бѣ една голяма грѣшка на правителството, което смѣташе, че съ този актъ, насоченъ срещу капиталистическитѣ класии, ще възстанови разколебаното отъ девалвацията доверіе. Получи се, обаче, обратенъ ефектъ и то само затова, защото правителството не успѣ да направи тази своя акция така убедителна, както това налагаха обстоятелствата.

Френското правителство въ усилията си да внесе успокоение въ срѣдитѣ на спестителитѣ, се видѣ принудено да изостави системата за надзоръ върху движението на капиталитѣ, да премахне нѣкои други ограничения, а напоследѣкъ увеличи скотовия процентъ отъ 2 на сто на 4 на сто. Въпреки всички тѣзи усилия, обаче,

френскитѣ капитали напушчатъ бѣрзо и непрекъснато страната.

На това обстоятелство се дължи до голяма степенъ настѣпилото презъ последната седмица въ Банкъ офъ Ингланда ненормално увеличение циркулацията на френски банкноти.

Въ помощъ на застрашеното френско сѣкровище иде английскитѣ банкови кредити, чрезъ който се постига едно значително засилване на борсовитѣ сѣрѣства при стабилизационния фондъ. Но на този банковъ кредитъ, — забелѣзва на края вестникътъ — не трѣба да гледа като на една субституция при такива модификации на френската политика, които, изглежда, ставатъ необходими, когато френскитѣ спестители изгубятъ напълно доверіето къмъ правителствената финансовъ политика.

Прочие, бѣгството на капиталитѣ отъ Франция, откакъто презъ месецъ септемврий миналата година френската камара бѣ гласувала монетарния законъ, е единъ очевиденъ фактъ, който непрекъснато създава големи грижи и безпокойствие на френското правителство. Причинитѣ за това могатъ да бѣдатъ най-различни, било отъ стопански, било отъ политически характеръ. Но следъ като правителстве-

ДРЕВНИ ВЕСТИ

— Италианското правителство възнамява да въведе отѣбна зима ваканция за зименъ спортъ, за да може младежъта да използва зимното време за зимни упражнения. Тая ваканция, ще бѣде отъ края на януарий до началото на мартъ. Тая наредба ще засегне всички срѣдни учебни заведения. Разходитѣ за изпращане беднитѣ ученици въ зимнитѣ колонии ще се понасятъ отъ фашистката партия, тъй както тя понася и разходитѣ за изпращане беднитѣ ученици въ лѣтнитѣ колонии.

— Наскоро въ Америка ще започне строежа на петъ гигантски самолета, които ще поддържатъ редовни въздушни връзки между Северна Америка и Европа. Самолетитѣ ще тежатъ 40 до 50 тона и ще бѣдатъ снабдени съ по 6 мотора. Ще могатъ да развиватъ скоростъ отъ 500 км. въ часъ. Разстоянието Лондонъ — Нью-Йоркъ ще го взиматъ за не повече отъ 16 до 18 часа. Американскитѣ вещи лица смѣтатъ, че до петъ години пътуването съ самолетъ отъ Америка до Европа ще стане нѣщо най-обикновено, тъй като ще става за 15 — 16 часа, съ спална кабина.

— Въ Варшава умрѣла неодавна дѣщерята на нѣкогашния финансовъ съветникъ на руския царъ Николай II — Гинсбургъ. Преди да умре, тя съобщила на наследницитѣ си мѣстото въ Съветска Русия, където баща ѝ, на времето единъ отъ най-големитѣ богатии на Русия — закопалъ огромното си състояние, въ злато и скъпоценни камѣни. Наследницитѣ предложили сега на съветското правителство да му съобщатъ това мѣсто, при условие да получатъ 40 на сто отъ стойността на сѣкровището.

ната политика за създаване на една атмосфера на доверіе въ срѣдитѣ на френскитѣ спестители не само, че не отслаби, а, напротивъ, засили още повече, особено напоследѣкъ, бѣгството на капиталитѣ, вънъ отъ страната, става ясно, че

бѣгството на капиталитѣ се дължи на изгубено доверіе

А това, именно, обстоятелство не е нищо друго, освенъ едно потвърждение на класическото правило за движението на капиталитѣ: движението на капиталитѣ се обуславя не само отъ рентабилитетни съображения, а и отъ съображенията за сигурността на тѣхното приложение.

К. СТАМОВЪ

НАУЧНО И ЗАБАВНО ЧЕТИВО

Алманахъ за престѣпницитѣ

Управата на английската Обществена безопасност — Скотландъ ярдъ — въ разбирателство съ дирекциитѣ на полицията въ Парижъ, Берлинъ, Виена и Съединенитѣ държави, ще издаде единъ „Алманахъ на международнитѣ престѣпници“.

Тоя алманахъ ще съдържа снимкитѣ, отличителнитѣ черти, прѣстѣпнитѣ отпечатѣци, привичкитѣ и описанията на всички международни мошеници, апаши, сводници, фалшификатори на чекове и пр. пр.

Първото издание на тоя алманахъ ще бѣде готово въ началото на м. май, т. г. и ще бѣде предназначено само за органитѣ на полицията въ горнитѣ държави. Следъ това алманахътъ ще бѣде опрѣснѣванъ и издаванъ всѣка година, за да може да бѣде ценно помагало на полициитѣ въ свѣта.

Стъкла отъ захаръ

Химикътъ Джорджъ Стийнсъ заявилъ предъ заседанието на Съюза на химикитѣ въ Съединенитѣ държави, че въ филмитѣ се употребяватъ само стъкла отъ захаръ.

Обяснението за това е твърде интересно. Тѣй като киноартиститѣ става нужда често пѣти да строчаватъ съ рѣжа прозорци и огледала, рискуватъ да се наранятъ. За да се избѣгне това, дошло се най-после до тамъ да се произвеждатъ „стъкла“ отъ захаръ. Тия стъкла сѣ извѣрдно тѣнки, прозрачни и се намазватъ съ единъ особенъ лакъ, който имъ придава външенъ видъ на сѣжнѣско стъкло.

Захарното стъкло не е устойчиво при ударъ и се строчава, безъ да причинява каквито и да е наранявания.

ИЗВОРЪТЪ НА МАРТЕНИЦИТЪ
отъ 1 лв. нагоре и картички съ мартеници отъ 2 лв. нагоре е въ
:: книжарница ::
„Маркурий“
Безѣрѣй извѣстѣта. 1-0

Търговецъ който не напоя мнѣна на своитѣ клиенти чрезъ рекламата той е изгубенъ и последователно клиентелата му намалява

Четете „Варн. новини“

ЗА ГЪРБИЦАТА

Запитайте домашнитѣ на нѣкое дете съ гърбица, коя е причината детето имъ да получи тоя голѣмъ недѣгъ, и вий ще чуете обяснения като тия, напримѣръ:

— Когато бѣше малъкъ, веднѣжъ го изтѣрвахме на земята. Или пъкъ... падна отъ стѣлбата, удари се зле и пр. пр.

Всички тия отѣбни случаи, въ сжщностъ, не сѣж причината за появяването на гърбицата. Ако тѣ се биха случили при пълно тѣлесно здраве на детето, не биха свършили съ появяването на гърбицата. Тая последната се е появила не по причина на падането, а поради това че гърбначнитѣ прѣшлени сѣж били вече повредени отъ едно боледуване, което ще опишемъ по-долу и сѣж чакали най-малкия напѣнъ, за да се изкривятъ.

Гърбначниятъ стѣлбъ се състои отъ прѣшлени, поставени единъ надъ другъ, съ многобройни издатѣци, пригледени да влизатъ единъ въ другъ. Нерѣдко въ гърбначнитѣ прѣшлени се загнезжда костна туберкулоза. Тая болестъ постепенно разяжда костното вещество така, както гниенето разяжда зѣжитѣ отѣжтрѣ.

Когато така разяденитѣ отъ туберкулозата прѣшлени бѣдатъ подложени на напрежение, вследствие на падане, ударъ и др., разяденитѣ издатѣци не издържатъ, строчаватъ се и гърбначниятъ стѣлбъ

се изкривява. Поради анатомическото устройство на прѣшленитѣ, изкривяването стѣ винаги откъмъ вътрѣшната страна на гърбнака, така щѣ извиването става назадъ, на гърба и се появява известна гърбица.

Изкривяването на гърбния стѣлбъ не се ограничаватъ само съ строшаване издатѣцѣ, а може да се дойде до притискане на гърбначния мозъкъ. Въ тоя последния случай настѣпва парализация, известни части отъ тѣло. При други случаи може да образува гной въ мѣстата, дето издатѣцитѣ на прѣшлентѣ сѣж разядени. Съ течене на времето тая гной може се излѣзе въ гърдния, или коремната кухина, а мога да притисне гърбначния зѣкъ и да причини парализация.

Науката вече разполага съ сѣрѣства за лѣкуване на беркулозата въ гърбначни прѣшлени. Болниятъ се поставя въ гипсовъ апаратъ. Поначинъ болнитѣ прѣшлени оставятъ въ пълна почивка имъ се дава възможностъ зарастнатъ. Отъ друга стрѣжъркането между издатѣци на прѣшленитѣ единъ въ другъ престава и се спира тѣхнѣ взаимно изтѣржаване. Когато гноясване, гнойта се чисти съ специални сонди, самото мѣсто се инжектира особени лѣкарства.

Д-р

Радио-Варна

19. II. 1937 год. (петѣкъ) СУТРИНЪ

7:00 — маршове. 7:15 — домакински съвети и напѣтствия. Предсказанія за времето. Точно време. 7:20 — утриненъ концертъ. 7:35 — Какво да готвимъ днесъ. Рецепти. 7:40 — утриненъ концертъ — продължение. 8:00 — край.

ОБѢДЪ
12:00 — маршъ. 12:03 — народна музика. 12:10 — Иванъ Кавалджиевъ свири на кавалъ. 12:15 — народна музика. 12:30 — концертъ. 13:10 — разни съобщения. 13:15 — тонални мелодии. 13:30 — отъ София: новини, БТА, лека и танцова музика. 15:00 — край.

ВЕЧЕРЬ
19:00 — Маршъ. 19:03 — Народна музика. 19:10 — Христо Миховъ свири на гайда. 19:15 — Народна музика 19:30 — Отъ София: Курсъ по нѣмски езикъ. 19:50 — Народна музика — изпълнена отъ Приморската тройка. 20:00 — Концертни увертюри. 20:30 — Виолиненъ концертъ — Валери Янишевски, на пианото Найдѣнъ Найденовъ. 21:00 — Разни съобщения. 21:05 — Оперетна музика. 21:30 — Моцартъ — „Една малка нощъ на музика“ — серенада — изп. голѣмъ симфониченъ оркестъръ, дир. д-ръ Вайсманъ. 21:45 — Отъ София: Новини, БТА, Лека и танцова музика 23:00 — Край.

ТЪРСИ СЕ

въ центъра на града подъ наемъ, самостоятелно на КЖЩА или етажъ отъ 4 стаи, вестибулъ, кухня, килеръ, баня и всички удобства. Влизане 1 ариль. Споразумение редъ дакцията или тел. 23-16

1 — 0

АГЕНЦИЯ АГЕНЦИЯ „СТРЕЛА“

пустна въ продажба тютюнъ на едрѣ — отъ всички фабрики и качества. Телефонъ 20-85.

1 — 0

Печатница „Новини“

ФЕЙЛЕТОНЪ

Съ Карлъ Радекъ къмъ синитѣ сибирски полета

Ирония на жбѣта. Диктатурата разваля милосѣрдие. Предъ иконата на Негово превъзходителство Сталинъ. Бурниятъ животъ на Карлъ Радекъ. Престрелкитѣ Ленинъ — Радекъ. Приятелството на Радекъ съ Троцки и неговата оппозиция. Страха, живѣлъ или герой е Радекъ. Какво говори единъ старъ кочиашъ. Сибиръ въ руската история.

Преди нѣколко дни въ единъ столиченъ в-къ срещнахъ една доста духовита карикатура отъ Михаилъ Блекъ. Тя представяла една шейна и двама съветски граждани. Единиятъ — осѣдения презъ последния процесъ Карлъ Радекъ, на пътъ за Сибиръ, а другиятъ — самиятъ кочиашъ, старъ мужикъ отъ Царска Русия, днесъ гражданинъ на СССР. Кочиашътъ се вири въ лицето на пътника и изказва просто своето съмнение:

— Струва ми се, другарю, че и другъ пътъ съмъ те каралъ къмъ Сибиръ...

— Да, — отвѣща кратко Радекъ, презъ епохата на царизма.

Каква подигравка на сѣдбата! Какви дни доживѣха нѣкогашнитѣ непримирими противници на царскитѣ режими!

Сибиръ и днесъ е гробницата на всички недоволни отъ сегашната система. И Карлъ Радекъ, подхлъзналъ се отъ редакторския столъ, отново се отправя къмъ сибирски полета. Навикналъ

бѣше голѣмия публицистъ на удобства, позабравилъ бѣше суровия животъ на революционера и конспиратора, акламитизиралъ се бѣ тѣй да се каже, къмъ новитѣ политически условия и сега, на стари години, отново къмъ Сибиръ.

Ехъ, ти, непризнателна Русия, ехъ, ти, политическо коварство! Защо така на високо издигаши своитѣ синове, а после изведнѣжъ отъ най-високото стѣпало ги запращашъ въ калъта на живота?

Но, все пакъ, Радекъ откачи куршума. Той не завършилъ съземе безславно, убитъ отъ свои. Сибиръ е по за предпочитане, предъ хладното дуло на пушката. Ще дойде време, ще се избистри руския небосклонъ, ще се преценятъ наново ценноститѣ. Историята ще даде всѣкому заслуженото. А до тогава Радекъ да диша студения сибирски въздухъ, да блъга о д а р и на своята известностъ, която го защити като броня отъ ударитѣ на диктатурата, да споменува по-често името на Леонъ Блумъ,

който се застъпи за стария болшевикъ, и да пали свещъ, поне единъ пътъ въ седмицата, предъ иконата на Негово превъзходителство Сталинъ I, славолавейки безкрайната му милостъ, „О, темпора, о моресъ“!

А сега, да се качимъ въ бѣрзата тройка, да седнемъ до изгнаника Радекъ и да го запитаме:

— Кой бѣше ти, отъ гдѣ дойде и какъже отивашъ?

Лети безшумно леката тройката изъ безкрайната снѣжна пустиня, млѣчи начумеренъ, като самого време, кочиашътъ и отъ време на време шибба конетъ. А азъ, загледавъ въ строгото лице на Радекъ, слушамъ изповѣдъта на единъ развѣнчанъ старъ болшевикъ.

— Казавамъ се Карлъ Бернатовичъ Радекъ. Родилъ съмъ се въ 1885 год. По професия бѣхъ революционеръ, конспираторъ и литераторъ. До вчера седѣхъ на редакторския столъ и ръководѣхъ политическитѣ отѣдѣли на „Правда“ и „Известия“. Всички ме наричаха „най-способния публицистъ на червената страна“, а днесъ отивамъ къмъ Сибиръ, като предателъ, вредителъ и контрареволуционерно куче. Бѣхъ още дете, когато навлѣзохъ въ работническото движение. Билъ съмъ дълги години въ първитѣ линици на

полската социалдемократия, участвахъ въ борбитѣ на германскитѣ социалисти, сетне се прѣхвърлихъ въ Русия и до октомврийската революция бѣхъ душата на тайния печатъ.

Презъ и следъ революцията азъ бѣхъ единъ отъ главнитѣ зидари на новата държава. Съ Ленинъ на нѣколко пѣти влизахъ въ престрелки. Презъ 1918 год. азъ бѣхъ по-вече анархо-синдикалистъ, отколкото празовѣренъ болшевикъ.

Ленинъ ме нарече „лѣвъ комунистъ“ и написа една книга противъ лѣвитѣ комунисти и антипарламентарната ни политика.

По времето, когато се водѣха преговоритѣ за сключаване примиріе въ Брестъ-Литовскъ, азъ и моитѣ приятели бѣхме за една революционна война противъ Германия и западнитѣ държави. Отъ 1919 година до 1924 год. бѣхъ членъ на ЦК на болшевишката партия. Презъ 1920 год. бѣхъ за малко и секретаръ на Коминтерна.

Презъ 1924 г. се доближихъ къмъ Троцки. Отпочнахме борба срещу Сталина и провежданата отъ него политика. На XV конгесъ на болшевишката партия, състоялъ се презъ 1927 г. ме изключиха отъ редоветѣ на партията. Бѣхъ заплашенъ съ заточаване. Презъ

1929 г. ме заставиха да призна своитѣ разбирания за погрѣшници. Свалихъ шапка на Сталинъ и отново бѣхъ приетъ въ партията. Следъ „покаяние“ станахъ редакторъ по политически въпроси на „Правда“ и „Известия“. Сетне, както знаешъ, дойде първия политически процесъ. Нѣкои отъ обвиняемитѣ споменаха и моето име. Прокурорътъ Вишински не захте въстрои втори единъ процесъ.

13 отъ моитѣ другари бѣха разстреляни, а само азъ и Сокольниковъ, можахме да се изплъземъ отъ куршумитѣ, по милостта на господаря. Мисля, че следъ като ти стана отчасти известно м о е т о мнѣние, имамъ право на свободно изказване и критика. За какво се борихме ние? Само за да издигнемъ Сталина въ божество ли? За да дойде времето, когато той да ни разстрелва като кучета ли? Моитѣ разбирания, както и разбиранията на оппозицията, прави или криви, трѣба да бѣдатъ поставени на свободно обсъждане. Ония идеи, които сѣж по-справедливи и по-близки до истината, ще бѣдатъ приети отъ живота. Всичко погрѣшно и пагубно за страната ще бѣде отхвърлено и отречено, но нека сѣдия ни бѣде не Сталинъ и неговитѣ платени чиновници,

а рускиятъ народъ. А заминавамъ наново Сибиръ обиденъ, и огорченъ. Рускиятъ народъ, който съри царизма, стои безсилъ срещу грузинеца Сталинъ, за такъвъ порядѣкъ и не такава правда се бориха с ритѣ революционерии.

И ако отново отивамъ Сибиръ, азъ отивамъ не въ страхливѣцъ, а като героиборецъ противъ деспотизма, една личностъ. Това е самата истина. Другото е измислица на платени чиновници.

Тройката стигна пункта, които трѣбваше да слѣзѣ, точеникитѣ Радекъ. Азъ и колаша се сбогувахме съ голѣмъ публицистъ. А той ни глѣсъ живитѣ си очи и ни изпраща съ думитѣ:

— Едно време тука ни точваха царетѣ. Днесъ тука други ни изпращатъ покаяние. Каква е разликата между вчера и днесъ?

Надъ Сибиръ духа лѣло, леко по обратния пътъ. Кочиашътъ, събрчилъ вежди, ни ругае:

— Вѣчно ли ще се повтѣта отвратителна история?

Д-ръ Стокинъ

Четете „Варн. новини“

ИШНАТА ПОЛИТИКА НА РОМЪНИЯ

отстраняването на Титулеску. Какъ гледат в Ромъния общото положение днес в Европа. Новият политически хоризонт. Изпити съпернически лагери въ сабта. бѣ отстраненъ Титулеску. Боязньта въ Букурещъ отъ про-югославянския пактъ. Тръбба ли да се сключи пактъ за приятелство между България и Ромъния

иди нѣколко дни предгелтъ на пловдивския в. за“ Ст. Сърбаковъ, посевъ Букурещъ водача на либералитѣ Жоржъ Браи ималъ съ него проителенъ разговоръ поситъ на деня, главно почения неотдавна пактъ за приятелство между България и Югославия. Ето какъ два българския журнала, тоя си интересенъ развѣ съ ромънския държикъ:

Жоржъ Братияну е синъ на тния ромънски държавсздателя на днешна ния, Ионъ Братияну, съ енергиченъ погледъ о вдъхва въра и спечелватитѣ на събеседника. ри бързо, убедително и ѣлна въра въ своята идея. На въпроситѣ отговояментално, безъ колеба-

сетихъ го въ дома му. е ме приветливо и на зитѣ въпроси отговори съ езността, прищца на културъ хора.

Какво е Вашето мнение, ратияну, за външната и решна политика на Ромъ-

Външната политика на Ромъния се базира на конвенционни договоритѣ, сключени въ здрави съюзи пазятъ негѣ граници и интереси. Но о е положението днесъ? резюмираме

ото политическо пооможение въ Европъ,

разбъркано днесъ отъ яването на сцена на нфакторъ—съветска Русия. нция е въ пълна вътрешкриза. Италия използваа привикитѣ отъ завоевателната колониална политика, проена въпрѣки натиска на Англия. Великобритания, накаръ да ѣ интереситѣ и честобие то си, прави грамандиция за пълното си въоръжане. Германия разрушила битѣ прегради на Версаилитѣ договори, стареа се да еме мѣсто между първитѣ лики сили. Съветска Русия юдѣлжава своята чудна еволюция, която може би я отдачава въ вътрешната политика отъ чисто революционитѣ доктрини, но която я ринуждава да провежда своа политика съ още по-голтѣ сила вънъ отъ границитѣ.

Върху покойнитѣ останки а колективната сигурност, оребана безъ цѣлѣта и вѣнци, е издигатъ ноаи други сили, върде опасни въ съперничесотото си: френско-чехски-етски пактъ, итало-германско поразумение, германско-японски оговорѣ. Отбранителни линии, аквито свѣтътъ никога не е знавалъ поставятъ презъ вропа мощни прегради за асгжаващитѣ армии.

Колкото се отнася до баланскитѣ държави, тѣ очакатъ инициативата на другитѣ държави и сами сж изненадаи, че и тѣ единъ пѣтъ въ общата европейска буря сж станали прибежище на мира.

ри такиа обстоятелства, толуюа критични за международнитѣ отношения, нашата външна политика премина въ другиржце.

Отстраняването на г. Титулеску

бѣше изненада колкото за него, толкова повече за другитѣ. Външната ромънска политика, която отъ извѣстно време падаше съ главоломна бързина и която той водеше, сега се закрепи. Като казвамъ това, азъ не искамъ да подценя таланта на г. Титулеску, нито пактъ услугитѣ които е направилъ на страната, докато се ридържаше къмъ политическата линия на Таке Йонеску и Янъ Братияну. Докато той върѣше по този пѣтъ, азъ не само не бѣхъ неговъ противникъ, но и неговъ поддръжникъ. Но разноголасието настѣпи когато констатирахъ, че въ неговата политическа дейностъ има тен-

денция на отклонение отъ традиционната политика. Винаги съмъ правилъ разлика между отношенията съ Съветска Русия и влизането въ една система, които може да накарни народната цѣлостъ. Тритѣ държави, които образуватъ малката антанта, иматъ различни отношения спрѣмо Съветска Русия. Чехославия е сключила воененъ съюзъ съ нея, а Югославия дори не си е възобновила дипломатическитѣ връзки. Що се отнася до Ромъния, преди известно време тя бѣше смутена отъ нѣкои преговори съ Съветска Русия, които подигнаха противъ себе си общественото мнение. Ромъния, не може да остави на чуждо разположение границитѣ си, а още по-малко това би могла да направи за армии, които още не е признала. Нека да се знае, че Ромъния не желеа да се прави отъ нея, както въ миналото, бойно поле и да служи за плячка на чужди войски, било такива, които идватъ отъ изтокъ къмъ западъ, било отъ западъ къмъ изтокъ.

— Ромънскиятъ печатъ се отзова съ голѣми симпатии къмъ

пакта за вѣчно приятелство между България и Югославия.

Обществото се интересува да чуе вашето мнение и отношението на вашата партия къмъ този пактъ?

— Наистина, сключването на пакта между България и Югославия въ ромънското обществено мнение се прие съ симпатии, но не и безъ загрижености. Най-добрата дипломация е искреностъта, за това изпълнувамъ случая да подчертая значението на известни прояви въ разположението на духоветъ, за което трѣбва да се води смѣтка. Подобряването на отношенията между България и Югославия не може да не ни радва. Макаръ че би могла въ този случай да се приложи поговорката: „Приятели на нашитѣ приятели“ сж и наши приятели“, т. е. колкото повече се затвърдяватъ приятелскитѣ отношения между България и Югославия, толкова повече и разположението на България спрямо Ромъния, което въ миналото не бѣше отъ най-добритѣ, сега ще се засили, то все пакъ България, чрезъ сключването на този пактъ, положително ще засили своето влияние на балканитъ което, основателно или не предизвиква боязнь срдѣ ромънското обществено мнение. Счита се, че заздравявайки своето положение, тя ще насочи погледитѣ си къмъ Гърция и Ромъния.

— Не мислите ли да е целесходно сключването на подобенъ пактъ и помежду Ромъния и България?

— За уякчаването на отношенията между Букурещъ, Бѣлградъ и София и стабилизирането мира на балканитъ, отъ което зависи бждащата независимостъ на нашитѣ страни, би била отъ полза идеята за сключването на подобенъ пактъ между Ромъния и България да се осществи.

Азъ лично мисля, а и винаги съмъ билъ на това становище, че активното проучаване на спорнитѣ въпроси между България и Ромъния може да доведе до едно трайно споразумение само ако отгояорнитѣ фактори иматъ желание за това. Това ни налагатъ добре схванатитѣ наши интереси, особено економическитѣ такива. Ето защо, азъ смѣтамъ, че е вече крайно време Бѣлградъ, София и Букурещъ да направятъ решителна стѣпка напредъ въ това отношение.

АМЕРИКАНЕЦА има за принцип да рекламира, защото чрезъ рекламата той крепи своето сжществувани

ХРОНИКА

Областниятъ директоръ г. Казанлиевъ днесъ въ 1 часа пристигна въ града ни. Г-нъ Казанлиевъ въ Недѣля, въ салона на кино Ранковъ ще говори на публично събрание въ което ще даде нѣкои разяснения по избирателния законъ. Събранието на г. Казанлиевъ се устройва по инициатива на стопанскитѣ съсловия въ Варна

Приятно ни е да съобщимъ, че г-ца Янтра Н. Станчева — студентка по романска филология се е вѣнчала съ г. Димитъръ Хр. Поповъ, околийски агрономъ въ Габрово. На новата брачна двойка пожелаваме щастливъ семеенъ животъ.

Дежурни аптеки днесъ: —Зл. Паунчева—пл. Независимостъ, Юр. Захариевъ—пл. Парзаренъ, П. Гюлмезовъ—М. Луиза, Юр. Денчевъ—Нишка.

Братството за издържане безплатни трапезарии за бедни ученици благодарни на г-жа Из Борлакова, ул. Раковски, 152. София, за подаренитѣ 500 лв. за поменъ по случай 40 дни отъ смъртъта на съпруга ѣ Антонъ Борлаковъ.

И най-новата Ви дреха прави лошо впечатление, ако е макаръ и малко напращена и зацапана. Матей Недковъ.

М-рътъ на Финанситѣ е изработилъ законопроектъ за измѣнение на наредбата-законъ за пенсийтъ. Съгласно тоя законопроектъ, пенсийтъ занаяпредъ ще се изплащатъ месечно, а не тримесечно, както бѣ до сега. Проекта въ близки дни ще бжде внесенъ въ Министерския съветъ.

На 21 т. м. въ 18 часа въ Варн. Общински народенъ театръ ще се изнесе вториятъ популярненъ симфониченъ концертъ отъ съединенитѣ военни оркестри засилени съ най-добритѣ музикални сили на града. Цени на мѣстата отъ 5 до 20 лева.

Понеже на 22 т. м. започва изплащането на пенсийтъ, то чиновника по пенсийтъ въ общината ще завѣршава пенсионни книжки въ недѣля до обѣдъ.

ВАРНЕНСКОТО представителство на радиоапаратитѣ „MENDE“ ул. „6 Септември“ № 2, съобщава, че преди единъ месецъ е изпратила на специализация своя техникъ Петъръ Иванъ Стоянозъ завършилъ Морски специални школи.

Братството за издържане

ГЛАСЪТЪ НА ЛЮБИМАТА

Единъ музикаленъ бисеръ на филмовото изкуство

Трѣбва да се види блестящия музикаленъ бисеръ „Гласътъ на любовта“ за да се разбере за последенъ пѣтъ, че кино Ранковъ ни представя най-хубавитѣ и най-изящнитѣ шедеври на филмовото изкуство. Защото наистина има нѣщо великолепно, грандиозно, очаровашо въ този музикаленъ перлъ.

Нѣщо, което завладява зрителя и го носи въ вълшебния свѣтъ на музиката, кждѣто всичко е багри, приказка и сладкъ сънъ.

И надали ние другъ пѣтъ ще имаме случая да чуемъ подобна опияняваща музика.

Надали ние ще видимъ другъ пѣтъ — сладката вълшебница Марта Егертъ да пѣе така божествено, така затрогващо и така нежно, нейния кадифянь гласъ опива, унася и ние искаме да ѣ слушаме до безкрайностъ.

Нѣщо, което трѣбва да се отбѣлжи още: този музикаленъ шедевръ е и съ дълбоко съдържание и ни раз-

бесплатни трапезарии за бедни ученици благодарни на г-нъ Живко Борлаковъ, помощникъ кметъ - Варна, за подаренитѣ на трапезарията 500 лева въмѣсто панихида по случай 40 дни отъ смъртъта на баща му Антонъ Борлаковъ.

Варненския народенъ театръ ще представи днесъ 18 т. м. още единъ гастролъ на Райна Петрова въ музикалната драма „ЛЮБОВНА ПЪСЕНЬ“ недѣля 21 т. м. 10 ч. преди обѣдъ — детската пиеса „Чудната пешера“.

Закона за измѣнение Закона върху приходитѣ е публикуванъ бр. 35 отъ 17 т. м. на Държавния вистникъ.

Нѣкои посетители съветватъ дирекцията на Кино Ранковъ следъ филма „Гласътъ на Любовта“ съ Марта Егертъ да закрие киното понеже не ще може да намѣри по хубавъ филмъ отъ тоя.

Започнато е поставянето на табелкитѣ съ новитѣ преименования на улицитѣ. Ще бждатъ поставени табелки на 420 улици.

Приготвяватъ се усилено избирателнитѣ списъци на женитѣ избирателки. Тѣ ще бждатъ изготвени тия дни. Върви усилено раздаването на избирателнитѣ книжки на мж-

крива силата на голѣмата, идеалната любовъ, която е вѣчна и стихийна.

Филмътъ е богатъ по сюжет и постановка. Показва ни се нѣщо рѣдко, оригинално. Интересни сж и балетнитѣ продукции.

Най-хубавото разбира се въ „Гласътъ на любимата“ си оставатъ онези незабравими моменти когато пѣе сладката вълшебница Марта Егертъ. А нейния гласъ е небесна флейта чиито божествени звуци каратъ сърцето да потъва въ забрава и чаръ...

Препоръчваме този бисеръ на филмовото изкуство на всички, защото надали ще се намѣри нѣкои които да не го хареса и да не пожелае да го гледа втори пѣтъ.

Защото смѣло може да се каже, „Гласътъ на любимата“ бие рекордъ надъ всички представени до сега музикални шлагери въ града ни и заслужено може да се нарече „Царица на музикалнитѣ филми“.

Кинъ

жетѣ избиратели въ първи участъкъ.

Негово Високо преосвещенство дѣдо Симеонъ навършва на 22 т. м. 97 годишната си възраст. На 26 сжция месецъ е именниятъ денъ на мастития старецъ — стѣлбъ на родната ни църква.

Билети отъ 1 дѣлъ на държавната лотария разни серии и номера въ Вестникарската агенция „Стрела“ Мусаллата. 1-0

Тютюнъ на едро

и на дребно въ агенция

„СТРЕЛА“

ВАРНЕНСКИ СЖДИЯ-ИЗПЪЛНИТЕЛЪ

Обявление № 187—1932 год.

На 20 II. 1937 г. въ 14 часа следъ обѣдъ по изпълнително дѣло № 187 1932 год. ще продамъ на публиченъ търгъ въ село Долень Чифликъ, Варненско движимоститѣ принадлежащи на кредитна кооперация „Камчия“ село Долень чифликъ въ полза на Търг. акц. д-во „Искакашвели“ — Варна, именно:

Една желѣзна каса „Соколъ“ — оценена 10000 лева
Една пишушца машина — оценена 5000 лева
Единъ Самоваръ — оцененъ — 3000 лева
Тридесетъ метра бархетъ — оцененъ 1500 лева
Единъ конь червенъ съ текъ каруца — оценена 5000 лева

гр. Варна, 13 февруарий 1937 год.

1—2220—1 Сждия-изпълнителъ: К. Котевъ

Трагичния край

на единъ младежъ въ Варненско. Въмѣсто да убие дива котка, самъ станалъ жертва. Сж е младежа

Вчера въ мѣстността тритѣ воденици край село Долище, Варненско, въ зеленчуковата градина на Михаилъ Петровъ се е появила една дива котка, Тя е била забелязана отъ работящитѣ въ градината работници, които се втурнали да я гонятъ.

Градинаря Пейко Ивановъ на 17 годишна възраст грабналъ чифтето и се втурналъ задъ бѣгащото животно.

При гонидбата лущката се закачила на единъ храстъ, и гръмнала и съчинитѣ наранили смъртоносно Пенко.

Малко по късно нещастния младежъ починалъ.

Сжция е отъ село Климентиново, Кесаревска община. Горноорѣховска околия.

Нещастieto съ Пейко покръти всички селяни.

НЕЩАСТИЕТО

на Варненското пристанище съ моторницата „Веселинъ“

Снощи е пристигнала на Варненското пристанище моторницата „Веселинъ“ натоварена съ около 8 тона дърва отъ село Обзоръ.

Моторницата е акустирала на малкия кей, следъ което персонала отишелъ да си отпочине.

Къмъ полунощъ моторницата започнала да се пълни съ вода отъ повредената ауспухова трѣба и малко по-късно потънала въ морето.

Тази сутринъ моторницата бѣ изкарана, а прѣснатитѣ изъ морето дърва прибрани.

— Въ Пловдивъ е подетъ

почина една отъ улицитѣ на града да се нарече на името на великия руски поетъ Александъръ Пушкинъ.

— Отпжтувала ли е, и ли е напуснала мѣстото си?

— Да.
Инспекторѣтъ Амленъ млѣкна. Какво подозрение се е породило у него? Но почти веднага поде:

— Не знаете ли где е отишла?
Портиерѣтъ изгледа недовѣрчиво събеседника си, макаръ, че той бѣше елегантенъ джентлеменъ.
— Не, измърмори намусено т о ѣ. Не знаа! Амленъ смѣтна, че е настаналъ момента да открие самоличността си. Той извади изъ портфѣ йла си полицейската си карта и я посочи.

— Нужно ми е да знаа, — заяви той.
Портиерѣтъ се преоблази изведнѣжъ. Той стана услужливъ и учтивъ:

— О, наистира ли изчезването на г-ца Добривъ става сериозно? Но влѣзте въ стайката ми, г-не, тамъ ще можемъ да поговоримъ по-спокойно.

Инспектора прие. Портиера затвори вратата, после заговори, съ видимото си желание да се хареса на полицая.

— Ето какво знаа! Госпожицата излѣзе снощи къмъ седемъ и четвъртъ. Азъ и жена ми я видѣхме, когато мина край стаята ми. Мария, нейната камариерка, придружи госпожицата до таксито, носейки кутия за шапки.

— Съ такси ли отиде г-ца Добривъ въ театъра?

— Да.
— Отъ коя компания бѣше таксито?

— Не зая.

— Но нали го видѣхте?

— Не... тъмно бѣше. После отъ тукъ не можемъ да виждаме на улицата.

— Отгдето знаете тогава, бѣше такси?

— Мария, която бѣше вѣла нѣколко минути преди господарката си, запита, где се на-

действие. Той бѣше снелъ високоговорителя си.

Сега префекта на полицията и най-способния му полицай можаха най-спокойно да разговарятъ за онова, което администратора наричаше вече „афера Добривъ“.

— Драги ми Амленъ, — почна префекта съ очевидна симпатия къмъ събеседника си, съобщавамъ ви, че г-ца Добривъ... Предполагамъ, че познавате Лиана Добривъ.

— Какъ да не я познавамъ!.. Виждахъ я да играе въ „Жената съ вериги“, отвърна инспекторѣтъ.

— Тогава съобщавамъ ви, — поде префекта, че г-ца Добривъ...

— Е изчезнала! — довърши Амленъ.

— Отгдето знаете това? — се очуди префекта.

— О, много просто: Отъ тукъ сж телефонирали тая вечеръ на нѣколко полицейски постове. Администрацията на „Комеди Франсезъ“ искаше да знае, дали не се е случило нѣкое ношастие съ колата на г-ца Добривъ, — и това раздвижи нѣколко комисари, които влѣзоха въ връзка съ моята бригада, за да иматъ сведения. Бѣхъ тамъ, когато единъ отъ тѣхъ телефонира... нѣщо повече, следъ като се завърнахъ въ кжши преди малко, моята жена ми събъщи, г. префекте, че сте ме чакали тукъ и азъ заключихъ: „Първо: понеже „Комеди Франсезъ“ иска да знае, дали г-ца Добривъ не е била ранена или убита въ нѣкоя автомобилна катастрофа, значи артистката не се е явила тая вечеръ въ театъра. Второ: понеже ме викатъ да се явя незабавно въ театъра, значи има нѣщо. Съ други думи казано, г-ца Добривъ е изчезнала...“

— Добре се разсждавали, — заключи администраторѣтъ.

— Драги ми Амленъ, — поде префектѣтъ на полицията, обстоятелствата, при които е и нала г-ца Добривъ, напомнятъ мистерията о.

